

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 3T/49/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612010168
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Lóška
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6612010168.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom 04. júna 2013 samosudcom JUDr. Ladislavom Lóškom

rozhodol:

1. Obžalovaná J. L. nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., K. A. XXXX/XX, prechodne bytom K. R., X. XX, t. č. X.,
2. Obžalovaná E. L., nar. XX.XX.XXXX v J., O. trvale bytom Z., K. A. XXXX/XX, A.,

uznávajú sa za vinné, že

1)

Obžalovaná J. L.

v čase od 16.45 hod. do 16.55 hod. 12.04.2011 vo vlaku osobnej prepravy R-XXX na úseku trate Železničná stanica Z. - O., odcudzila z vnútorného vrečka pánskeho saka, zaveseného na vešiačiku vedľa seba, kde sedel J.. E. R. M., nar. XX.XX.XXXX, jeho peňaženku zelenej farby, v ktorej sa nachádzali osobné doklady a to preukaz totožnosti a zdravotný preukaz na meno poškodeného ako aj finančná hotovosť vo výške 30 Eur, pričom peňaženka bola následne nájdená na toalete vlaku R-XXX, kde sa súčasne nachádzali aj dve osoby ženského pohlavia, pričom na základe zistenej totožnosti jednou z nich bola obvinená J. L. a peňaženka s vyššie uvedeným obsahom bola vrátená majiteľovi J.. E. R.,

2)

obžalované J. L. a E. L.

07.08.2011 o 14.45 hod. pri vystupovaní z vlaku Zr-XXXX po vzájomnej dohode odcudzili E. H., nar. XX.XX.XXXX, z pravého bočného vrečka nohavíc koženú peňaženku hnedej farby, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 69 Eur, pričom následne v igelitovej taške na peróne, ktorá patrila obvineným, bola nájdená peňaženka s vyššie uvedeným obsahom, ktorá bola majiteľovi E. H. vrátená,

pričom obvinená J. L. v bodoch 1) a 2) sa tohto konania dopustila i napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T 21/2009 z 08.06.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To 288/2010 z 30.09.2010 uznaná vinnou zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 2 písm. c, ods. 3 písm. a, b Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo bola odsúdená k trestu odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok,

t e d a

obžalovaná J. L. v bodoch 1) a 2) rozsudku

- sčasti samostatne a sčasti formou spolupáchateľstva si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a taký čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdená,

obžalovaná E. L. v bode 2) rozsudku

- spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a taký čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaná J. L. v bodoch 1) a 2) rozsudku

- sčasti samostatne a sčasti formou spolupáchateľstva prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c, ods. 3 písm. b Tr. zák.,

obžalovaná E. L. v bode 2) rozsudku

- prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c Tr. zák.,

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaná E. L.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a Tr. zák. súd obžalovanej výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určuje skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obžalovanej J. L. upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., nakoľko pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec pod č. 2T 195/2012 z 02.10.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/14/2013 z 14.02.2013 pre § 212 ods. 3 Tr. zák., a to trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a štyri mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ō v o d n e n i e :

Po otvorení hlavného pojednávania súd zistil, že ani prokurátor ani obžalované nechceli konať o dohode o vine a treste.

Obžalovaná E. L. po zákonom poučení a na otázky prokurátora nereagovala, neodpovedala, uvádzala: "Nechce chleba", absolútne nespocoľpracovala, v podstate žiadna komunikácia s ňou nebola možná.

Obžalovaná J. L. neurobila žiadne vyhlásenie, k prvému skutku uviedla toľko, že krádež vykonala H. L., ona však tiež bola prítomná, sprievodca obidve prehládaval, a u H. L. našiel peňaženku, u nej nenašiel nič, H. L. je jej sesternica, čo sa týka druhého skutku, k tomu sa nepriznala, ona s mamou - spoluobžalovanou E. L., bola vo vlaku, ona sa jej však vytratila, ona nevedela, kde bola a ona žiadne peniaze ani nezobrala. Poškodený si myslel, že peňaženku zobrala jej matka, ona však na 100 % nevie povedať, či jej mama zobrala alebo nezobrala tú peňaženku, pričom tvrdila to aj manželka toho pána. Tá manželka aj napadla jej mamu, peňaženka bola v igelitovej taške, ktorú jej mama mala pri sebe.

Svedok - poškodený J. E. R. uviedol, že náhradu škody si neuplatňuje, lebo veci mu boli vrátené. Poškodený E. H. si taktiež neuplatnil náhradu škody.

Svedok Y. L., opatrovník a manžel obžalovanej E. L., ako opatrovník požiadal súd, aby jeho manželka bola spod obžaloby oslobodená. Predtým aj spoluobžalovaná J. L. bývala u nich, už t. č. býva niekde inde.

Svedok H. J. J., ošetrujúci psychiater obžalovanej E. L., uviedol, že E. L. je evidovaná na J. C. od roku 2001, spočiatku bola vedená ako emočne nestabilná osobnosť s neurastemickými prejavmi, potom od roku 2005 bola vyšetrená u H. Y. a stav bol ukončený ako organický psychosyndróm, po úraze

po autonehode s tým, že v rokoch 2006 a 2007 mala prevedené psychologické vyšetrenie uzavreté ako stredne ťažká duševná zaostalosť a stav bol uzavretý ako trvalý. V kartotéke je aj rozhodnutie zo súdu z roku 2006, kde bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, ide o pacientku s trvalým organickým psychosyndrómom, jedná sa o mentálne retardovanú osobnosť, od roku 2005 pravidelne navštevuje ambulanciu, chodí v dvoj až trojmesačných intervaloch. U obžalovanej sa nedá očakávať žiadne zlepšenie, nakoľko jej stav je trvalý. Či vie ovládať svoje konanie, na to uviedol, že je to skôr otázka pre súdneho znalca.

Znalkyňa H.. H. H. uviedla, že vypracovala znalecký posudok spoločne s H.. E. L., na závere tohto znaleckého posudku sa dohodli jednoznačne. Vyšetrovaná hneď po minimálnej úvodnej spolupráci, kedy rozumela základným inštrukciám, neopustila sedacie miesto, po celý čas nespolupracovala, napriek tomu dokázali dospieť k záverom aj s ohľadom na predloženú dokumentáciu a charakter trestnej činnosti, a to, že u posudzovanej napriek tomu, že je pozbavená spôsobilosti na právne úkony a vyžaduje opatrovníka, tieto skutočnosti u nej však nenašli, sú presvedčené, že u pani E. L. sa jedná nanajvýš o ľahkú mentálnu retardáciu, ktorá jej však dostatočne umožňuje vyznať sa primerane a zreteľne v bežných medziľudských situáciách a vzťahoch, zistili poruchu osobnosti, a to hystriónicko-disociálneho charakteru, ktorá sa prejavuje trvalo zmenenými vzorcami správania sa s emočným prežívaním správajúca sa s dešpektom voči autoritám, voči spoločenským normám, pravidlám, s nerozvinutými vyššími citmi, ako je súcit, ohľaduplnosť a pod., a takto sa správa vystopovateľne od svojej dá sa povedať rannej dospelosti, opakovane bola trestne stíhaná, závažným momentom jej života bola zlomenina krčnej stehennej kosti a otras mozgu, avšak CT vyšetrenie nepreukázalo morfológické zmeny, takže existenciu organického psychosyndrómu by bolo nezodpovedné hľadať vysvetlením prekonaného ľahkého otrasu mozgu, lebo tento nezanecháva žiadne stopy vo funkčnosti. Taktiež je vystopovateľné, že jej správanie je menlivé, pred lekármi a snáď inými autoritami, správa sa najskôr spôsobom disociálnym, teda živým, a zároveň predvádzajúcim sa obvykle hrajúcu rolu zhúknutej osoby, ktorú však hrá veľmi nedostatočne a nepresvedčivo, takáto osoba v tomto stave dokáže povedať svoje meno a priezvisko, čo ona vraj nie je schopná. Počas kúpeľnej liečby v F. kde sú kontraindikované stavy, ona zdokumentovateľne sa v úvode správala dezorientačne, t. j. zavádzajúco, avšak veľmi rýchlo si osvojila postupy a spolupracovala a vykázala v teste plnú funkčnosť, preto nemali dôvod pochybovať a spochybňovať závery a poznatky znaleckého posudku. Jej správanie sa počas vyšetrenia javilo ako účelové, v snahe získať čo najväčšie výhody pre seba tak, ako sa to zrejme jej celou osobnostnou históriou ťahá, navyše je to jedinec, ktorého z bežnej klinickej praxe poznajú, zneužíva návykové látky na upokojenie a analgetiká, ktoré majú povzbudzujúce účinky, ktoré analgetiká spoznala, keď mala zlomeninu. Vzhľadom k charakteru trestnej činnosti považujú jej ovládacie a rozpoznávacie funkcie plne zachované.

Znalkyňa H.. E. L. uviedla, že vzhľadom k tomu, že znalecký posudok vypracovali spolu s H.. H., tak sa plne stotožňuje s jej výpoveďou, a preto už viac nemá k tomu, čo dodať.

Obžalovaná E. L. na znalecký posudok reagovala slovami: „Dajte mi chleba“, na to znalkyňa uviedla, že je to typické správanie sa osoby, ktorá chce pôsobiť dojemom nechápajúcej osoby.

Súd ďalej sa oboznámil s predchádzajúcimi zápisnicami o výsluchu svedkov C. R., J. K., E. P., H.. K. F., H. H..

Súd ako dôkaz sa oboznámil s listinnými dôkazmi, a to zápisnicou o trestnom oznámení, zápisnicou o rekognícii, fotodokumentáciou, správami o povesti, výpismi z evidencie priestupkov, správami o priestupkovom konaní, odpismi z RT, a podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec pod č. 2T 195/2012.

Po takto vykonanom dokazovaní súdu bolo jednoznačne preukázané, že obžalované sa dopustili žalovanej trestnej činnosti, obžalovaná E. L. so súdom nespolupracovala, nevypovedala, J. L. popierala spáchanie trestnej činnosti. Obidve obžalované však boli z trestnej činnosti usvedčené z výpovedí poškodených a svedkov, ktorí jednoznačne označili obžalované ako páchatelky trestného činu. Taktiež boli usvedčené aj prečítanými výpoveďami svedkov E. P. a H.. K. F.. Čo sa týka obžalovanej E. L., že bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, svedok Y. L., manžel obžalovanej a opatrovník E. L., poukazoval na túto skutočnosť, aj na to, že tie znalecké posudky sa nezakladajú na pravde, súd vypočul znalkyne, kde obidve znalkyne jednoznačne potvrdili závery znaleckého posudku, napriek tomu, že u

obžalovanej E. L. zistili poruchu osobnosti, a napriek tomu, že je pozbavená spôsobilosti na právne úkony a vyžaduje opatrovníka, sú presvedčené a urobili jednoznačný záver, že obžalovaná E. L. sa dostatočne vyzná, primerane a zreteľne, v bežných medziľudských vzťahoch. Vykázala v teste plnú funkčnosť, preto nemali dôvod pochybovať o záveroch znaleckého posudku. Jej správanie je účelové v snahe získať čo najväčšie výhody pre seba.

S poukazom na vyššie uvedené súd trestnú činnosť obžalovanej J. L. v bodoch 1) a 2) právne kvalifikoval ako sčasti samostatne sčasti formou spolupáchateľstva prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c, ods. 3 písm. b Tr. zák. a u obžalovanej E. L. v bode 2) ako prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c Tr. zák..

K osobe obžalovanej J. L. súd zistil, že nezamestnaná, z miesta bydliska nie je bližšie hodnotená, doposiaľ bola päťkrát súdne trestaná, naposledy rozsudkom Okresného súdu Lučenec pod č. 2T 195/2012 z 02.10.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica z 14.02.2013 sp. zn. 2To 14/2013, a to pre § 212 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok a štyri mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň upustil od uloženia súhrnného trestu z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky z 22.04.2012 sp. zn. 0T 44/2012.

K osobe obžalovanej E. L. súd zistil, že je invalidná dôchodkyňa, z miesta bydliska nie je bližšie hodnotená, doposiaľ bola šestnásťkrát súdne trestaná, výlučne pre trestný čin krádeže, naposledy rozhodnutím Okresného súdu Trebišov z 11.07.2002 sp. zn. 4T/231/2002.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsobe spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, obžalovanej E. L. uložil trest odňatia vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. A u obžalovanej J. L. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., nakoľko pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 195/2012 z 02.10.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica z 14.02.2013 sp. zn. 2To 14/2013, a to trest odňatia slobody v trvaní jeden rok a štyri mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.